

VatopaidiFriend . Σκέψεις...

[/ Γενικά](#)

VatopaidiFriend: Όταν το κράτος έχει έλλειμα, σταματάει τα έξοδα (θεωρητικά μιλάμε). Όταν οι εταιρίες, έχουν οικονομικά προβλήματα, απολύουν προσωπικό. Όταν μια οικογένεια δεν «βγαίνει» οικονομικά, περιορίζεται μόνο στα απαραίτητα. Οι απρόσωπες οντότητες περνούν στην αναλγησία, ενώ οι οικογένειες, περιορίζονται μόνο στις άμεσες οικογενειακές ανάγκες. Τα μοναστήρια, που είναι μια οικογένεια, με κοινωνική ευθύνη και πνευματική υποχρέωση, αναρωτιέται κανείς, τι θα έπρεπε να κάνουν. Το λογικότερο θα ήταν να σταματήσουν να δέχονται προσκυνητές, περιορίζοντας τα έξοδα τους μόνο στη λιτοδίαιτη διατροφή των μοναχών. Πως μπορείς όμως να το κάνεις αυτό όταν έχεις 400 προσκυνητές στην εορτή του Ευαγγελισμού, 200 την Κυριακή των Βαΐων και μέχρι την Κυριακή του Θωμά, καθημερινά θα ξεπερνούν τους 150 προσκυνητές? Αυτούς τους αδελφούς μας, από όλο τον κόσμο, που έρχονται πνευματικά «πεινασμένοι», αναζητώντας στήριξη στον αγώνα τους, από τον Γέροντα και τους Πατέρες, μπορεί ένας σωστός Χριστιανός να τους αρνηθεί την φιλοξενία? Μπορείς να τους πεις : «Ξέρεις, η Ελληνική δικαιοσύνη, παρόλο που κανένας δεν ξέρει γιατί τους κατηγορεί, έχει ακόμα δεσμευμένους τους λογαριασμούς της Μονής, μετά από 7 μήνες, με αποτέλεσμα να μην έχουν οι μοναχοί την ευχέρεια να σε φιλοξενήσουν»? Όταν φεύγοντας, οι επισκέπτες της Μονής αισθάνονται ότι έχουν πάρει ότι χρειάζονταν για να «πολεμήσουν», και μας στέλνουν αντί ευχαριστηρίου, τις εντυπώσεις τους που βρίθουν από ευλάβεια, κατάνυξη, ευγνωμοσύνη, ηρεμία και ανυπομονησία για να ξαναέρθουν, πώς μπορούν οι μοναχοί να κλειστούν εντός των τειχών και να απομονωθούν, όπως θα ήθελαν μερικοί?